

Betydning, og det var den, jeg gerne vilde henlede det høje Tings Opmærksomhed paa.

I Jernbanekommissionen sad der, og det med Rette, en Mængde civile Medlemmer, men Krigsministeriet havde tilførdnet Chefen for Generalstabens taktiske Afdeling som Medlem, for at der ogsaa skulde kunne tages Hensyn til, hvad Forsvarssagen krævede, naar Talen er om Anlæg af saa stort Omfang. Den paagældende højstaaende militær i den fremragende Stilling, hvori han var, en Stilling, som naturligvis gav Anledning til, at han netop blev delegeret som Medlem af Jernbanekommissionen, har udtalt sig meget lidt; han har i Virkeligheden slet ikke udtalt sig om alle de mange trafikale Spørgsmaal, som i en saadan Kommission maa komme op. Men han har ganske kort udtalt sig ud fra det Synspunkt, som han var anvist paa at gøre gældende overfor den Side vort Forsvarsvæsen, som han var udnævnt til ved denne Lejlighed at repræsentere. Han har da — Pagina 23 i Kommissionsbetænkningen — udtalt sig om Banen Ringsted—Næstved følgende, hvad jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Denne Bane vil fremme Transport af Tropper fra og til det sydvestlige og sydlige Sjælland og vil derved blive til Gunst for Forsvaret, idet det forudsættes, at den bygges saa svær, at den kan befares med Normalmilitærtog (ca. 30 Vogne), samt at dens Tilknytning til de bestaaende Linier er en saadan, at der ikke fremkommer Rebroussement. Men navnlig vilde Forsvaret af Øen i det hele taget vinde, saafremt den foreslaaede Bane fortsættes over Hvalsø gennem Hornsherred til Frederikssund“. Det er altsaa den Bane, som nu foreslaas. Senere hen skriver han, at den kan blive af afgørende Betydning under visse Omstændigheder. Hvad derimod angaar Banen fra Vigerslev til Køge, udtaler samme sagkyndige, at saafremt den føres ind til Køge, vil man ikke kunne paaregne den til „Troppetransport af Hensyn til eventuel Beskydning fra Søen, medens den derimod vil kunne blive til Fordel for en Fjende, naar Spørgsmaalet er om at skaffe Tropper og Materiel frem mod Københavns Vestfront“. Han henstiller da forskellige Forslag „paa det mest indtrængende“ til Kommissionens Medlemmer.

Se, under disse Omstændigheder, hvor altsaa Talen er om en Lov, hvis Jernbaneanlæg først maa antages at være tilvejebragte og færdigbragte i Løbet af en Snes Aar, have vi ment, at der ikke var nogen

Grund til at sætte et Anlæg, om hvilket det erklæres, at det kunde blive en Fare for vort Land, op som det, der allerførst skal udføres, paa samme Tid, som det foreslaas, at det Statsbaneanlæg, der maa kunne siges at blive af afgørende Betydning i Farens Stund, sættes saa langt frem i Tiden, at vi ikke kunne være sikre paa, at vi til den Tid ville kunne have den Nytte af det, som den paagældende militære Forslagsstiller har udtalt sig saa indtrængende om. Det forekommer mig, at naar det høje Krigsministerium vilde delegere en Mand til Jernbanekommissionen, og en saa fremragende Mand, som denne var, og naar denne Mand saa paa et enkelt Punkt udtaler sig, saaledes som jeg nu her har anført, kunde man vente, at der vilde blive taget Hensyn til hans Udtalelser, og saa kunde man vente, at Regeringen ikke vilde modsætte sig det Forslag, som netop den af den selv delegerede sagkyndige har stillet, og at den ikke vilde lade det Anlæg, som han har opstillet som værende af afgørende Betydning for Landets Forsvar, komme i sidste Række, medens det Anlæg, som den militære sagkyndige har skildret som indeholdende en Fare, opstilles som det, der først skal udføres. I øvrigt ere vi alle i Udvalget enige om, at disse Anlæg bør fremmes, men i den af et Mindretal foreslaaede Orden. Hvis man mod os vilde fremføre, at Banen fra Vigerslev til Køge er en Forbedring af Routen Gedser—Warnemünde, maa jeg dertil bemærke, at saa længe der ikke er nogen Bro fra Orehoved til Masnedsund, er den derved opnaaede Fordel ganske overordentlig ringe. Talen er om en Tidsbesparelse af et Kvarter, men med den for vore Statsbaneanlæg særegne Fremgangsmaade vil man gaa om ad en Landsby, der hedder Greve, med Togene paa denne Bane, hvorved de 15 Minutter, der kunde spares, reduceres til 10. Naar vi endelig en Gang ville forbedre vor Forbindelse med Udlandet og spare et Kvarter, kunne vi dog alligevel ikke undgaa Fristelsen, naar vi komme til Byen Greve: Saa maa Statsbanen der omkring, for at der endelig ikke skulde blive nogen Landsby liggende paa Vejen, som den gennemgaaende Trafik med Udlandet ikke kom til at berøre. Se, det bliver altsaa en halv Snes Minutter, som ikke spiller nogen Rolle, naar Broen Orehoved—Masnedsund ikke er færdig. Den ærede Minister udtalte ganske vist ved første Behandling, at nu skulde det blive Alvor med den — hvilket det burde have været for længe